

AVANT..!

Saluda a tota la
premsa
revolucionària

P. O. U. M.

Núm. 1

J. C. I.

Present!

AVANT..! surt a la palestra per assenyalar als companys obrers el camí de la Revolució i de la Victòria.

Full setmanal

Guerra i Revolució

En els moments caòtics que comporten una revolució creiem i hem cregut sempre que és necessari, o millor dit, imprescindible un element orientador que endegui per viaranyes de probable èxit les forces incontrolades d'aquest caos existent.

Es amb aquest intent que el Partit Obrer d'Unificació Marxista surt a la palestra, per mitjà d'un òrgan periodístic que cristal·litzi les seves aspiracions, s'esforçarà en orientar degudament a la classe treballadora perquè les batalles èpiques que estem lliurant contra les forces conjuntes de la reacció, esdevinguin a no tardar en brillants victòries proletàries.

Estem segurs que el nom que encapçala el nostre portantveu ressona encara en les oïdes de la majoria de la classe obrera i camperola de la nostra comarca. Es en els moments de màxima eufòria democrático-burgesa que uns homes abnegats i que veien clar les disjuntives terminants de la nostra revolució, llençaven amb el mateix títol a la llum pública un periòdic.

Aquells moments de feixuga tasca, però amb el propòsit de sembrar el marxisme revolucionari en la nostra comarca, no foren estèrils. Malgrat l'isolament en que ens trobavem en aquells moments i que feren que ens impossibilités de continuar la nostra tasca en el precís moment que ingressàvem en un partit de classe com era el llavors conegut Bloc Obrer i Camperol, nosaltres en tot moment, a llum del carrer o en la clandestinitat, en les hores d'esperança i les hores de dolor i de repressió, no hem plegat mai la nostra bandera, i ara ens trobem goig que aquesta llavor ha fructificat i la nostra tesi tan fermament defensada de feixisme o Socialisme en contraposició als reformistes de vel·leitats democrático-burgeses, s'ha polaritzat com prevèiem i estem lliurant avui donant raó els fets — tan tossuts com deia Lenin — els tràgics combats d'aquest dilema, tràgics però esperançadors.

En les noves lleves juvenils ultertorment fetes homes, és en les que principalment ha estat fructífera la nostra labor, i avui junt amb aquests nous elements forjats i encuadrats en el P. O. U. M. tornem a la palestra periodística amb la confiança d'arribar amb aquesta nova empenta a la victòria definitiva.

Quina és, què ens proposem ara en la nostra missió? Lenin ha dit: «Sense teoria revolucionària no hi ha revolució possible». Exacte.

Les forces progressives si són endegades degudament jamai poden ésser vençudes. Més bé, la revolució no la podem perdre, la tenim guanyada des del primer moment, però amb una condició inviolable, la tenim guanyada sempre i quan obrem d'acord amb les lleis revolucionàries que tota revolució assenjala. Els moments històrics actuals perteneixen a la classe obrera. Trencar aquestes lleis és ajornar solament, està clar, la nostra victòria, però després de caure en una època de barbàrie i regressió que tenim l'alta responsabilitat d'evitar. Si fóssim vençuts la culpa seria única i exclusivament nostra.

Nosaltres, doncs, tractarem d'obrar d'acord amb la teoria revolucionària. Treballarem per la unitat i per la victòria, però no per la unitat en abstracte sinó per la unitat revolucionària única possible de conduir-nos a aquesta victòria. Serem implacables amb les desviacions oportunistes i infantilstes de tota mena que a més de la improbabilitat de guanyar la guerra ens farien perdre la revolució, però advertim que combatrem sempre amb raonaments. La difamació i la calúnnia per arma que no la vinguin a buscar amb nosaltres.

Es aquest camí breument esquematitzat companys obrers el que seguirà el nostre portantveu. Si sabem seguir-lo amb coratge la victòria és nostra.

I, no sabriem acabar al sortir a la llum pública per primera vegada, sense dedicar un record al que fou el gran mestre que ha forjat el nostre esperit de lluitadors marxistes. Aquest gran mestre el que ha tingut la sort de coneixer'l tan sols una miqueta pot intuir-lo immediatament. Es Joaquim Maurin. El millor homenatge que podem fer-li, la millor manera d'honorar la seva memòria és recomanar a tots els militants que tractin d'assemblar-se amb ell. Una voluntat indomable, una cultura i un cervell preclars, i una honradesa indiscutible són les qualitats posades al servei de la classe obrera que adornaven al nostra gran Camarada. Els feixistes han fet desaparèixer el seu cos però les seves obres el reviu i seran eternes en la història del moviment obrer.

En la seva pèrdua el moviment revolucionari espanyol ha quedat sense un dels més grans orientadors. Com a dialèctic marxista, com a teòric i com a batallador dubtem que després de Lenin se n'hagi conegut un altre, però si els feixistes en ter desaparèixer el seu cos han cregut fer desaparèixer la classe que ell representava s'han equivocat completament. Com hem dit queden d'ell les seves obres, els seus follets, els seus articles els seus llibres i uns homes deixebles seus disposats a seguir, continuar, acabar i perpetuar la seva obra. Seguint la trajectòria que ens ha deixat traçada és assegurar-nos per avançat la victòria.

Totes les revolucions, pel fet de produir-se en moments en els quals no és possible escollir els partits que les han de realitzar, han hagut de suportar el pes mort de grups d'elements que frenen la marxa d'aquestes i que inclús intenten desvirtuar-les. Això que ho veiem palpablement en els girondins de la Revolució Francesa, i en els menxevics de la revolució russa, es dona també en la nostra revolució per alguns elements dels partits democrático-burgesos, i per partits que es diuen encara representants de sectors del proletariat.

La propaganda contrarrevolucionària, al nostre país, però deu adoptar una forma especial, degut sobretot a haver-hi, ja amb força prou potent una central sindical revolucionària—la C. N. T.—i un partit bolxevic—El P. O. U. M.—que vetllen perquè la nostra revolució no sigui desvirtuada.

L'argument base d'aquest grupet menxevic, i per mitjà del qual creu detenir la nostra marxa, és la impossibilitat de lligar la Guerra amb la Revolució.

Es inútil ter la Revolució—diuen ells—abans de guanyar la Guerra. Què en treuriem—pregunten—de repartir la terra, de nacionalitzar els Bancs, de municipalitzar la vivenda, d'edificar, en fi el Socialisme a la reraguarda, si encara no hem guanyat la guerra?

Fem la guerra, tots junts, guanyem-la, i quan l'hàgim guanyada ja farem la revolució.

Aquests arguments són, indubtablement, d'aquells que frapen a l'home mitjà, a aquell que no té una clara visió marxista de la història, a aquells que creuen que la Guerra i la Revolució són dos fets completament deslligats. Resulta, però, que nosaltres hem llegit la història, i que en sabem treure les experièn-

SETMANARI

Preu 15 cèntims.

Figueres, 4-12-36

Fins a la fi!

cies, que ens reclamen els moments.

Era el primer dia de la gran revolució russa. Els mariners i els soldats, acabaven d'empresonar el govern provisional. La jornada havia estat esgotadora. Lenin, a l'Institut Smolny — el quarter general dels bolxevics—provava de reposar un moment, i ajagut al cim d'un sofà, pensava. La guàrdia roja, però s'adormí, i Lenin, a poc a poc, per no despertar-los, es dirigí a l'escriptori, s'assentà i començà a escriure, barrant i corretgint unes quantes quartel·les.

Aquestes quartel·les contenien simplement el decret de repartiment de terres als camperols famolencs de tota la U. R. S. S.

Es a dir, quan la guerra tot just començava, quan els exèrcits blancs de Kornilof, amenaçaven Petrograd, que era la única ciutat que tenien els bolxevics, quan Trotsky començava tot just a organitzar el seu exèrcit, Lenin llençava ja el decret revolucionari que havia d'incorporar a la Revolució, a milions i milions de camperols, que veien per fi que la terra era seva.

I a aquest decret en seguien altres. Al cap d'un mes, era nacionalitzada la banca privada, i la revolució socialista, seguia endavan.

Nosaltres, com que seguim la línia política que ens traçà Lenin, afirmem que la guerra al front va lligada amb la revolució a la rera-guarda, que la revolució és la base de la guerra. I afirmem també que els nostres companys del front no lluiten pas per la República democràtica, sinó que lluiten per la Revolució Socialista.

Naturalment, però, que aquests elements que defensen la impossibilitat de lligar la guerra amb la revolució no saben ni han sapigut mai res de Lenin, ni de Marx, ni tan sols d'Història.

PALLAC.

JOVE OBRER!

El decret d'Andreu Nin, t'ha donat la majoria d'edat als 18 anys.

Andreu Nin és del P. O. U. M.; i la J. C. I. fou la més ferma defensora d'aquesta reivindicació juvenil. Recorda-ho!

Camperols, la terra és vostra!

Aquesta és la consigna de la nostra organització, per la que lluitem i hem de procurar portar definitivament a la pràctica.

En els organismes agraris des del 19 de juliol hi ha hagut una confusió lamentable que ha fet molt mal a la nostra pagesia i serà en

perjudici de la producció vinenta, per això hem cregut convenient posar en coneixement dels Sindicats Agraris la nostra consigna perquè l'implantin ràpidament.

Cal tenir en compte, com a principi, que ens trobem en plena lluita per aixafar el feixisme despòtic i que la més petita malentesa entre les diferents organitzacions proletàries podria fer-nos perdre aquesta lluita que tants afanys ens costa als homes que despreciant tot benefici personal lluitem per la emancipació dels proletaris.

Hem parlat del confusionisme existent en el camp perquè prescindint dels decrets que ha donat el Consell de la Generalitat de Catalunya en la qüestió agrària, a cada poble es prenen disposicions distintes que en lloc d'unir-nos serveixen per disgregar-nos. Parlem-ne un moment. En molts pobles a pretext de resoldre l'atur forçós s'ha tret terra a petits propietaris pel sol fet de no viure en el terme, bo i siguent gent adicta al moviment actual, que treballaven degudament les poques vessanes que conreaven, per donar la a homes que mancats dels elements necessaris per poguer adquirir bestiar i estris de treball, sense recursos econòmics per esperar la propera collita, es veuen impossibilitats de treballar-la com caldria, resultant per tant que aquella terra en la majoria de casos quedarà improductiva.

Mentre no sigui possible crear una caixa rural de crèdit agrari per poguer donar tota classe de facilitats als camperols per adquirir tot allò indispensable el que convé és que la terra es treballi en la forma que es pugui.

Nosaltres entenem que el que interessa sobretot és que no quedi una vessana de terra sense cultivar, ja que això seria un crim, i per tant diguem a tots els camarades camperols que procurin, fent-se valdre els seus drets de proletaris, veïllar perquè la producció vinenta sigui la més fecunda possible.

No podem deixar passar desapercebut i hem de fer pública la nostra disconformitat amb el que ha passat en varis pobles amb el repartiment de la terra incautada. Resulta que en la majoria dels mateixos no es té en compte al company que en el front, amb les armes a la mà, occeix pràcticament el feixisme. Cal concretar i esperem que els pobles rectifiquin, que no es pot fer cap repartiment de terra més que d'una manera provisional. Que no es pensin els que s'han quedat a la rera-guarda que deuen aprofitar-se de la revolució per fer-se una posició benestant, o sigui que acabariem uns burgesos i en fariem de nous. Això mai, i si s'ha fet quelcom de caire personal sabrem, al seu dia arreglar-ho, demanant comptes a qui sigui.

Entenem nosaltres que els que pretenen resoldre l'atur forçós amb els mitjans esmentats és més lògic i més positiu que agafin una arma i vagin al front a fer companyia als molts camarades que ja hi ha. Llavors es situaran degudament.

Cal doncs companys pagesos que obriu els ulls i penseu, mediteu i feu tot el possible per treure-us del pensament aquells vells afanys de benefici personal que al final portarien a crear nous explotadors, penseu que és molt més humà el benefici col·lectiu que serà pel que lluitarem per assolir la victòria final que acabarà amb el maleït cactic, la bèstia negra, que no féia més que procurar cercar l'acer més potent per fer més forta la cadena de l'opressió amb la qual ens tenia junyits als seus peus.

Camperols, la terra és vostra! Per tant cal defensar-la amb les dents i quant ens sigui possible per treure'n el màxim rendiment.

L. ARGELÉS.

El Partit Obrer d'Unificació Marxista i la Joventut Comunista Ibèrica

davant la descarada campanya de difamació que es porta a cap contra aquestes dues organitzacions, a la nostra ciutat, per alguns elements contra-revolucionaris, afirmen per darrera vegada, la seva ferma voluntat d'acabar pels mitjans que sigui, aquesta campanya.

El Comitè Local de la J. C. I.
El Comitè Local del P. O. U. M.

Agrupació d'Estudiants Comunistes

Comunistes vosaltres?

Aquesta era la frase, seguida d'una franca riallada, que sentíem pels claustres de l'Institut, els estudiants que abans del 19 de juliol militavem en partits de classe. Com a militant de la J. C. I. i com a membre de l'A. E. C. avui contesto aquesta frase i els dic:

Els estudiants que fins avui han lluitat per la separació pedagògica entre la burgesia i el proletariat, creant Institucions Acadèmiques i Centres Oficials on només hi tenia entrada la burgesia, avui triomfant la nostra revolució, deuen ésser expulsats dels centres culturals de l'Estat.

Fins i tot, molts estudiants que avui militen en partits de classe, deuen ésser depurats de les organitzacions estudiantils obreres. Amb

ells no anirem al triomf, sinó que anirem a raure a un fracàs absolut.

Són aquests estudiants que avui, des dels partits on s'han infiltrat, lluiten avui per una Universitat burgesa i anti-higiènica, per els estudiants obrers, com és la de Barcelona, avui, i com era abans, estant en mans del «Excelentíssim senyor don Bosc Gimpera».

Aquests mateixos estudiants, que abans ens deien comunistes i reien, avui ens diuen contra-revolucionaris i ells es diuen comunistes.

Considero ja prou contestada la petita alusió amb la qual encapçallo aquest article.

JOAQUIM FERRER.

Escola del Treball

Ahir obrí les seves portes al poble de Figueres l'Escola del Treball.

L'Antiga Escola d'Arts i Oficis s'ha vist també, precisada, degut al moviment actual a posar-se a l'altura que les circumstàncies requereixen.

L'Escola del Treball representa per a la classe treballadora de Figueres, un fogar de cultura, en el qual podran fruit aventatges que mai en règim capitalista podrien somniar.

De complir-se al peu de la lletra una disposició de la Generalitat en la qual es prohibeix en absolut, el treballar als nois i noies que no tinguin els 16 anys els quals tenen que assistir a les Escoles de Treball, almenys de 2 a 3 cursos, l'importància de l'Escola creixeria d'una manera gran, doncs a més d'ésser el lloc de perfeccionament dels diversos oficis, representaria la transformació del noi que no té experiència de la vida, en un home ja preparat i capacitat per a fer cara a les dificultats que se li puguin presentar.

Diferència gran amb el capitalisme el qual té interès solament en que el proletariat estigui embrutit per la manca de cultura, i així vagi amb una vena als ulls, que li impedeixi veure el que ell representa dintre la societat.

Que l'Escola de Treball de Figueres doni els fruits necessaris per a que la classe treballadora s'instrueixi cada dia més i creixi i pugui fruit dels beneficis d'una generació culta.

Pels menxevics russos, Lenin era un agent del Kaiser.

Pels menxevics catalans, els del P. O. U. M. som agents d'Hitler.

Fins a la victòria final!

Allisteu-vos a la columna J.C.I.!

G o v e r n O b r e r

Consell Municipal

Hem assistit a diverses sessions. En moltes d'elles hem constatat que es parlava molt per no concretar més que ben poca cosa.

Hem sigut testimonis de debats veritablement lamentables. Entenem i, podria ésser que amb els acords presos en la última sessió es fés aixís, que el que cal en aquests greus moments és realitzar un treball netament revolucionari.

Encara que per fer-ho precisaria definir posicions, ja que mentre no hi hagi una veritable compenetració entre totes les forces que han de revolucionar el sistema que patiem anteriorment als fets és, al nostre entendre, difícilíssim de fer una bona feina.

Si el paleta al anar a construir una casa descobreix els plans s'exposa a fer un disbarat. Això ens sembla que pot passar si no existeix sinceritat en la tramitació del plet que tenim plantejat.

Mentrestant nosaltres podem afirmar que tots els sectors que lluitin amb decisió per implantar la República Socialista, com a mínim, ens tindran al seu costat.

Des del proper número procurarem donar una ressenya de les sessions municipals. Cuidant-nos solament de mencionar el que entenguem beneficiós per la revolució.

SHIPP.

Dones figuerenques, la Secció Femenina del P. O. U. M., us esper!

Comarcals

Salut Camperols!
Salut Camperols de l'Empordà!
El Partit Obrer d'Unificació Marxista, us saluda per mitja del nostre portant-veu a les nostres comarques i torna a reprendre aquella tasca que fa temps ja havia començat, de treballar per l'alliberació dels camperols del jou del propietari, i dels obrers, de l'esclavatge del burgès.

Des de les pàgines d'AVANT..!, haurem d'orientar degudament i discutir les consignes del nostre partit en la qüestió Agrària, per tal de fer-la sortir del caos on es troba encerclada. Cal que la qüestió del camp es resolgui sempre sota la direcció del marxisme revolucionari, sempre tant combatuts, però que, com que defensa les conquestes que ja hem portat a terme, és de gran necessitat la seva aplicació.

Camperols, la terra és nostral

Treballem i treballem-la perquè la nostra producció no minvi, doncs ara més que mai, hem de voler que rendeixi el màxim, perquè tenim l'obligació de produir per tots aquells germans nostres, que a les trinxeres dels diferents fronts de combat, estan lluitant per nosaltres i per la nostra Revolució Social.

A. FERRER.

A totes les Seccions del P. O. U. M. de la Comarca

Cal que tots els pobles de l'Empordà ens enviïn cada setmana ressenyes de la marxa de la Revolució del seu poble.

AVANT..! ha d'ésser el portant-veu genuí dels treballadors de la ciutat i del camp de les comarques empordaneses.

Mitings del P. O. U. M. i J. C. I.

Agullana

Dia 5, a les 10 nit

PARLARAN

Jordi, de la J. C. I.
Pallac, de la J. C. I.
Carreras, del P. O. U. M.
Cerdà, del Secretariat Agrari de Barcelona

Vilasacra

Dia 6, a les 11 matí

PARLARAN

Núñez, de la J. C. I.
Ferrer, de la Unió de Rabassaires
Cerdà, del Secretariat Agrari de Barcelona

Palau Sabardera

Dia 6, tarda

PARLARAN

Ferrer, de la Unió de Rabassaires
Bellostes, del P. O. U. M.
Cerdà, del Secretariat Agrari de Barcelona

Castelló d'Empúries

Dia 6, nit

PARLARAN

Ferrer, de la Unió de Rabassaires
Pallac, de la J. C. I.
Carreras, del P. O. U. M.
Cerdà, del Secretariat Agrari de Barcelona

Pels menxevics russos, Lenin era un agent del Kaiser.

Pels menxevics catalans, els del P. O. U. M. som agents d'Hitler.

Miralls pel reformisme

El mon capitalista, sord i incomprensiu, trontolla, davant de la realització, per mitjà de la revolució pràctica, d'aquelles teories de Marx, Lenin, i de tots els que auguraven el futur de cada època que ha viscut la nostre societat, constatat, que, tan bé, l'esclavatge, com el feudalisme i el capitalisme, son èpoques de transició cap al Socialisme.

Aquests còdigs que s'enfrontaven a finals del segle passat, l'untinent per a base, l'estudi extens de tot el contingut material de la història, junt amb tots els moviments que crean la Sociologia, i l'altre, tinguent com a únic precedent, l'imposició tradicional d'una classe sobre un altre, trencant ara, la seva passivitat de teories inofensives, i es defineixen. L'un, s'anomena Socialisme, i agafa el mauser, i l'altre, s'anomena feixisme, i ametralla dones i criatures.

Per tant aquelles teories, que durant molts d'anys no passaren d'ésser teories, emprenen les dues, una lluita a mort, com a conseqüència de la exacerbació de la lluita de classes creada per elles mateixes, i tinguent com a precedent palpable, la desigualtat econòmica i les contradiccions progressives de les classes dominants.

Rússia, garantia de la revolució pràctica i de les teories marxistes, ja que veiem que la realització del Socialisme com a règim, és la forma i mediat d'estructura, dins una societat que precedeixi al capitalisme, dona llum i sembla optimisme als obrers del món enter, ja que ella ens parla de cares rialleres i sanes, de camps surtiits de tractors, de una Dniepostroi i de la realització d'aquella mania (mania segons H. G. Wells) de Lenin, d'electricificar a tota Rússia. Però també, ens diu que els que riuen i treballen són els successors d'aquells que lluitaren, i que la seva sang, s'empapava pels carrers de Rússia tzarista, i d'aquella Plaça del Palau d'Hivern en les retides escameses que els bolxevics hi realitzaren.

Y, quant més temps passa, amb més mala cara es miren els dos Còdigs, cada dia frungeixen més el front, fins que arriben a declarar se aquesta guerra a mort que nosaltres realitzem, tan llarga i terrible com admirable i encoratjadora.

Veillem per aquesta guerra, perquè és cosa nostra, i, ara, que ha fet la seva presència a casa nostra, vetllarem i lluitarem, perquè el seu significat, no sigui desvirtuat, ni la sang que costi no sigui desvaloritzada, ja que, fatalment ha aparegut del braç dels que l'han provocada i com si fossin uns mals averanys aquells paràsits que apoen les teories rancies i fracassades del reformisme de Kautski, Bernstein i Henride Man.

¿Qui no recorda el famós llibre de Rosa Luxemburg «Reforma o Revolució» en el qual el pobre Bernstein i tot el reformisme que es pugui crear, queda anorreat per el marxisme revolucionari de Rosa Luxemburg?

Davant «aquest llibre acusador al reformisme, ¿quin marxista s'atreveix a dir que la Revolució Espanyola és la Revolució democràtica?»

Veiem que la posició del P. O. U. M. i de la J. C. I. és combatuda d'una manera irracional per el P.S.U. i tot, perquè nosaltres que som majors d'edat dintre el marxisme, i que coneixem la Revolució Russa, millor que tots aquests que en treuen un benefici, donem les consignes de Revolució Socialista, i la seva creació immediata a la rera-guarda.

Miralls pel reformisme, diu el meu article, aquí en va un altre:

Tenim un precedent de gran importància, que cal tenir en compte, i és que, a la U. R. S. S. mentre es lluitava contra els exèrcits blancs de Denikin i Yudenik, a la rera-guarda, Lenin, decretava el Socialisme, com a garantia del significat de la guerra civil, i, en honor a l'Història, i als que amb la seva vida canviaven la corona feudal dels Tzars, per la falç i el martell dels treballadors units.

J. NUÑEZ SOLER.

JOVE OBRER!

El decret d'Andreu Nin, t'ha donat la majoria d'edat als 18 anys.

Andreu Nin és del P. O. U. M.; i la J. C. I. fou la més ferma defensora d'aquesta reivindicació juvenil. Recorda-ho!

Fins a la victòria final!

Allisteu-vos a la columna J.C.I.!

Impremta POU. Tins, 5. Figueres.

Exèrcit Roig

avant..!

P. O. U. M.

J. C. I.

Redacció i Administració:

Carrer Joaquim Maurin, 8

Cal lluitar

Faltava a la nostra ciutat un setmanari batallador. Els moments actuals plens d'esperances en obliguen a tenir un contacte amb el poble. Resulta de necessitat donar periòdicament la consigna justa. Cal també fer comprendre a la massa explotada que la guerra present solament es pot guanyar si arribem a realitzar un veritable front. Compacte. Sincer. Revolucionari.

Al decidir-nos a fer sortir aquest setmanari ha estat per tal de poguer treballar més intensament en pro de la revolució socialista. AVANT..! serà el portant-veu del marxisme pur. Serà l'exponent autoritzat dels treballadors que senten íntegrament la satisfacció de poder viure aquests gloriosos esdeveniments.

El nostre periòdic exposarà setmanalment aquelles orientacions que convenen que coneixin tots els obrers per anar consolidant la nova societat que estem gestant a pesar de molts obstacles que posen en el

nostre camí elements que es diuen proletaris i que sols militen al nostre camp per treure'n profits personals i per falsejar el moviment reivindicatiu que portem a terme.

Avui dia com més propaganda es pugui fer, millor. Amb insistència i constància aconseguirem inmillorables i sòlides posicions.

Interessa que els obrers i camperols de l'Alt Empordà es decideixin de manera enèrgica i viril a pendre activa part en la lluita present. La commoció que ha fet rontollar el país ha d'encausar-se. Tan sols els irresponsables poden situar-se tranquilament al marge d'aquest moviment alliberador.

De totes maneres per tal de realitzar una feina com cal procurarem assabentar al poble de la veritable situació en que ens trobem. No som partidaris de portar als obrers contents i enganyats. Entenem que és molt més correcte i positiu—encara que amargui—dir sempre la veritat.

Lluitarem també per fer comprendre a tots els explotats que no n'hi hi hauria prou en acabar la guerra

si al mateix temps no es fés la revolució. El treball intensiu i esgotador que realitzen els obrers al front ha d'ésser compensat a la rera-guarda fent una transformació radical de tot el sistema que regulava el nostre país abans del 19 de juliol. Tan sols qui aprofita moments greus com els presents per cercar uns beneficis de caràcter individual pot defensar la tesis de primer acabar amb la guerra i després ja veurem el que farem.

El dia 19 de juliol aprofitant la provocació militar-clerical-feixista el obrers d'arreu de Catalunya i Espanya feiem sentir la nostra veu mascle. En alguns llocs la manca d'organitzacions responsables i en altres l'inferioritat bèlica donava momentaneament el triomf als reaccionaris. Hem passat quatre mesos i la lluita continua. Es a mort, i cada dia el nostre proletariat amb l'ajuda moral i material dels obrers de tot el món, es presenta en millor forma i dona proves concretes de poder vencer definitivament.

Per tant tenim l'obligació inelu-

dible d'orientar degudament el moviment present. Els que vulguin frenar-lo cal que siguin arrastrats per l'allau que representa el poble en peu de guerra.

No admeterem de cap manera solucions mitjes. Convé tenir el pols segur del cirurgià per tallar de socarrel tot el que ens recordi el passat vergonyós.

Destruïm, i instruím al poble perquè damunt les cendres que purificaran el sol hiapanic hi poguem aixecar l'edifici de la reivindicació humana. Acabem amb un passat ignominiós i obrim una nova pàgina de l'història. Pàgina vermella i alentadora que procurarem honrar amb la partícula que representarà en la palestra el nostre AVANT..!

Camperols! Obrers! Cal que llegiu i propagueu la nostra premsa si voleu trencar definitivament amb el passat.

MARIUS SUIRAM.

llegiu avant!

AVANT..! en el seu primer número, saluda amb entusiasme a la centúria Rosa Luxemburg, que lluita al front d'Osca.

Fins a la victòria final!

Ingresseu a la columna de la Joventut Comunista Ibèrica.

Tots a la lluita per aixafar per sempre més al feixisme.